

Nr 113.

Av herr **Dahlgren**, *angående viss ändring av 7 § b) lagen om semester.*

Enligt lag 29 juni 1945 om semester 7 § b) stadgas att med dag å vilken arbete utförts jämföras också dag då arbetstagare under pågående anställning »varit oförmögen till arbete på grund av däri inträffat olycksfall eller sådan däri ådragen sjukdom, som avses i lagen om försäkring för vissa yrkessjukdomar».

Detta stadgande innebär att frånvaro från arbetet på grund av annan sjukdom än yrkessjukdom eller sjukdom i anledning av olycksfall i arbetet inte är privilegierad, vilket i sin tur betyder att semesterlön ej utgår i förstnämnda fall. Då ofta svårigheter uppstå för en arbetstagare, som skadats genom olycksfall i arbetet, att få detta erkänt som sådant hos försäkringsrådet, uppstå härigenom många orättvisor. Dels får en arbetstagare i ett dylikt fall ingen ersättning enligt olycksfallsförsäkringslagen och dels mister han även semesterlön för den tid han på grund av sjukdom varit borta från arbetet.

Härvid bör även framhållas att många arbeten äro av den art, att arbetstagarens hälsa successivt nedbrytes, med resultat att sjukdomar uppstå. Knappt något arbete är av den art, att det inte ger upphov till någon sjukdom. Dragiga och ohygieniska arbetslokaler äro en ofta förekommande sjukdomsorsak, men även vid arbete i modernt utrustade lokaler förslites arbetskraften i förtid genom den rationalisering som sker och den därav följande arbetshets, som är rådande på praktiskt taget alla arbetsplatser. Därom vittna de tusentals arbetsoförmögna med i arbetet förstörda ryggar och leder. Skift- och övertidsarbete föranleder mag- och nervåkommor.

I många fall är en arbetstagare, som på grund av sjukdom varit tvingad till bortovaro från arbetet, i större behov av vila och rekreation, då semester-tiden kommer, än den som haft lyckan att ha varit frisk hela arbetsåret. Nu gällande lagstiftning ger inte denna möjlighet oavsett hur lång anställningstid en sådan arbetstagare, som här omnämnes, kan åberopa.

På grund av vad som här anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring i lagen 29 juni 1945 7 § b), att »annan sjukdom» än yrkessjukdom eller sjukdom i anledning av olycksfall i arbete även kommer att anses som privilegierad bortovaro.

Stockholm i januari 1948.

Gunnar Dahlgren.
